

รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์
ของพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความลับทางการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

ส่วนที่ ๑
ข้อมูลเบื้องต้น

๑. หน่วยงานผู้รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์

กรมทรัพย์สินทางปัญญา

๒. หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย

กรมทรัพย์สินทางปัญญา

๓. ผู้รักษาการตามกฎหมาย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

๔. เหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

- ครบรอบระยะเวลาที่กำหนด
- ได้รับหนังสือร้องเรียนหรือข้อเสนอแนะจากผู้เกี่ยวข้องในเรื่อง
(ระบุเรื่องที่ได้รับการร้องเรียนหรือมีข้อเสนอแนะ)
- ได้รับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการพัฒนากฎหมายในเรื่อง
(ระบุเรื่องที่ได้รับการเสนอแนะให้ประเมิน)
- อื่น ๆ คือ

๕. วันที่มีเหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๗ โดยประเมินผลที่เกิดจากการบังคับใช้
กฎหมายตั้งแต่วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

๖. รายชื่อกฎที่เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลสัมฤทธิ์ในรายงานฉบับนี้

ไม่มี

๗. รายชื่อกฎที่ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นการเฉพาะ (ประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นรายฉบับตามแบบ
รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎ)

ไม่มี

ส่วนที่ ๒

การวิเคราะห์ความจำเป็นและผลกระทบของกฎหมาย

๘. กฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาใด

๘.๑ เพื่อส่งเสริมการประกอบธุรกิจให้เป็นไปอย่างเสรี และป้องกันมิให้เกิดการกระทำอันไม่เป็นธรรมในการประกอบธุรกิจให้เป็นไปอย่างเสรี และป้องกันมิให้เกิดการกระทำอันไม่เป็นธรรมในการประกอบธุรกิจ ประกอบกับกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของประเทศไทยยังไม่ครอบคลุมถึงความรับผิดในการละเมิดความลับทางการค้า

๘.๒ เพื่อส่งเสริมให้มีการคิดค้น การแสวงหา การรวบรวมข้อมูลใหม่ที่มีประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ซึ่งจะช่วยให้มีการผลิตสินค้าหรือให้บริการที่มีคุณภาพหรือคุณค่ามากขึ้น

๘.๓ เพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีตามพันธกรณีตามความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าขององค์การการค้าโลก (Agreement on Trade-Related Aspect on Intellectual Property Rights : TRIPS) และอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม (Paris Convention for the Protection of Industrial Property)

๙. มาตรการสำคัญที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้ คือ

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการบังคับใช้กฎหมาย พระราชบัญญัติความลับทางการค้าจึงกำหนดมาตรการ ดังนี้

๙.๑ เจ้าของความลับทางการค้ามีสิทธิเปิดเผย เอาไป หรือใช้ความลับทางการค้า หรืออนุญาตให้บุคคลอื่นเปิดเผย เอาไป หรือใช้ซึ่งความลับทางการค้า โดยจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อให้รักษาความลับทางการค้าดังกล่าวให้เป็นความลับต่อไปก็ได้ รวมถึงสามารถโอนสิทธิในความลับทางการค้าให้แก่บุคคลอื่นได้

๙.๒ เจ้าของความลับทางการค้ามีสิทธิฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้ละเมิดสิทธิในความลับทางการค้าหากเห็นว่าผู้อื่นละเมิดสิทธิในความลับทางการค้าของตน โดยการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิในความลับทางการค้า กล่าวคือ การเปิดเผย เอาไป หรือใช้ซึ่งความลับทางการค้าของผู้อื่นโดยไม่ได้รับความยินยอมและมีลักษณะขัดต่อแนวทางปฏิบัติในเชิงพาณิชย์ที่สุจริตต่อกัน เช่น

- การขโมยหรือจารกรรมข้อมูล ไม่ว่าจะด้วยวิธีใดๆ เช่น การคัดลอกข้อมูลทางไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ การถ่ายเอกสาร การถ่ายภาพ การบอกกล่าวด้วยวาจา และเปิดเผยต่อสาธารณชน คู่แข่งทางการค้าหรือการนำความลับทางการค้าไปใช้เพื่อประโยชน์ของตนเอง เป็นต้น

- การผิดสัญญาที่มีข้อกำหนดมิให้เปิดเผยความลับทางการค้า (Non-Disclosure Agreement)

- การจูงใจให้ผู้รู้ความลับนั้นเปิดเผยความลับด้วยการกระทำต่างๆ เช่น การติดสินบน การข่มขู่ การฉ้อโกง การลักทรัพย์ การรับของโจร หรือการจารกรรม โดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่น

๙.๓ การขอรับความคุ้มครองความลับทางการค้าในชั้นศาล เมื่อมีหลักฐานโดยชัดแจ้งว่าผู้ใดละเมิดหรือกำลังจะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นการละเมิดสิทธิในความลับทางการค้า ผู้ควบคุมความลับทางการค้ามีสิทธิร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ระงับหรือละเว้นการละเมิดสิทธิในความลับทางการค้าเป็นการชั่วคราวก่อนฟ้องคดี และมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาล เพื่อให้มีคำสั่งห้ามมิให้ผู้นั้นละเมิดสิทธิในความลับทางการค้า และฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนจากผู้ละเมิดสิทธิในความลับทางการค้าได้

๑๐. กฎหมายนี้มีบทบัญญัติกำหนดให้ประชาชนต้องกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่อย่างไร

๑๐.๑ พระราชบัญญัติความลับทางการค้าได้กำหนดให้ประชาชนต้องกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง เนื่องจากพระราชบัญญัติความลับทางการค้าเป็นกฎหมายที่ใช้ความสมัครใจ ผู้ที่ประสงค์รับความคุ้มครองสามารถเก็บรักษาข้อมูลความลับนั้นตามเงื่อนไขที่กำหนด เพื่อให้ได้รับความคุ้มครอง

๑๐.๒ ประชาชนต้องไม่กระทำการใดๆ อันเป็นการละเมิดสิทธิในความลับทางการค้า กล่าวคือ ต้องไม่กระทำการที่เป็นการเปิดเผย เอาไป หรือใช้ซึ่งความลับทางการค้า โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของความลับทางการค้านั้น อันมีลักษณะขัดต่อแนวทางปฏิบัติในเชิงพาณิชย์ที่สุจริตต่อกัน

๑๑. กฎหมายนี้ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการของเทคโนโลยี และวิถีชีวิตของประชาชนหรือไม่ เพียงใด

พระราชบัญญัติความลับทางการค้ามีความจำเป็นและมีความสอดคล้องกับการพัฒนาการของเทคโนโลยีโดยตรง เนื่องจากปัจจุบันผู้ประกอบการจำนวนมากยังคงใช้ความลับทางการค้าในการผลิตสินค้าและบริการ และได้นำเทคโนโลยีมาช่วยในการดำเนินธุรกิจควบคู่ไปด้วย ส่งผลให้การคัดลอก ทำซ้ำ หรือเอาไปซึ่งข้อมูลสะดวก รวดเร็วยิ่งขึ้น หากไม่มีพระราชบัญญัติเพื่อให้ความคุ้มครองความลับทางการค้าอาจทำให้เกิดปัญหาการละเมิดสิทธิในความลับทางการค้าได้ แม้ว่ากฎหมายไทยจะมีพระราชบัญญัติเพื่อคุ้มครองข้อมูลอันเป็นความลับแต่ยังมีข้อจำกัดในการใช้บังคับ อีกทั้งข้อมูลมิได้เป็นทรัพย์สิน การจะนำกฎหมายทั่วไปมาปรับใช้บังคับย่อมเกิดผลกระทบต่อข้อมูลอันเป็นความลับทางการค้าได้

๑๒. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการมีกฎหมายนี้ คือ

พระราชบัญญัติความลับทางการค้า เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบธุรกิจของประชาชน หรือผู้ประกอบการให้เป็นไปด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ตามแนวปฏิบัติในเชิงพาณิชย์ และคุ้มครองสิทธิในความลับทางการค้า เพื่อให้เจ้าของสามารถนำข้อมูลทางการค้าไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเต็มที่โดยไม่ถูกเอาเปรียบ หรือเกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันธุรกิจทางการค้า

๑๓. กฎหมายนี้ก่อให้เกิดผลดังต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร (ตอบเฉพาะประเด็นสำคัญที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของกฎหมาย)

- เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน

พระราชบัญญัติความลับทางการค้าให้ความคุ้มครองความลับทางการค้า ซึ่งเป็นการตอบแทนการคิดค้น การรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในทางการค้า โดยป้องกันมิให้บุคคลอื่นแสวงหาผลประโยชน์โดยไม่ชอบธรรม จากความลับทางการค้าของผู้อื่น ซึ่งไม่ได้ก่อให้เกิดภาวะหรือเป็นอุปสรรคในการดำรงชีวิตหรือประกอบอาชีพของประชาชนแต่อย่างใด

- ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม

พระราชบัญญัติความลับทางการค้า ช่วยลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมโดยให้ความคุ้มครองความลับทางการค้าอย่างเท่าเทียมและไม่เลือกปฏิบัติ เป็นกฎหมายที่มีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการแข่งขันกันอย่างเป็นธรรม ซึ่งจะเกิดผลดีต่อสาธารณชนและระบบเศรษฐกิจในที่สุด

- เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันหรือการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

พระราชบัญญัติความลับทางการค้าเป็นกฎหมายที่ส่งเสริมและให้ความคุ้มครองสิทธิในความลับของผู้ประกอบการ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถใช้ข้อมูลซึ่งเป็นประโยชน์ทางการค้าในการดำเนินธุรกิจได้อย่างเต็มที่และสุจริตภายใต้แนวปฏิบัติทางพาณิชย์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าและพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศให้เติบโตและมีความยั่งยืน

- เป็นการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ

พระราชบัญญัติความลับทางการค้าเป็นกฎหมายที่พัฒนาขึ้นเพื่อให้มีความสอดคล้องกับความตกลงเรื่องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (TRIPS) โดยให้ความคุ้มครองข้อมูลซึ่งมีความลับทางการค้าเพื่อป้องกันมิให้เกิดการกระทำอันไม่เป็นธรรมโดยการให้ความคุ้มครองความลับทางการค้าจะทำให้เกิดความเป็นธรรมในการแข่งขันทางการค้า (Fair Competition) ซึ่งจะช่วยตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคและสร้างความสมดุลในระบบเศรษฐกิจ

- มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ หรือผลกระทบอื่นที่สำคัญ

ไม่มี

๑๔. มีสถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย หรือสถิติการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

ไม่มี

๑๕. มีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

ไม่มี

ส่วนที่ ๓

การตรวจสอบเนื้อหาของกฎหมาย

๑๖. กฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๓ และมาตรา ๓๒๔

๑๖.๑ มาตรา ๓๒๓ ผู้ใดล่วงรู้หรือได้มาซึ่งความลับของผู้อื่นโดยเหตุที่เป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ โดยเหตุที่ประกอบอาชีพเป็นแพทย์ เกษัตริกร คนจำหน่ายยา นางผดุงครรภ์ ผู้พยาบาล นักบวช หมอความ ทนายความ หรือผู้สอบบัญชีหรือโดยเหตุที่เป็นผู้ช่วยในการประกอบอาชีพนั้นแล้วเปิดเผยความลับนั้นในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับการศึกษาอบรมในอาชีพดังกล่าวในวรรคแรก เปิดเผยความลับของผู้อื่น อันตนได้ล่วงรู้หรือได้มาในการศึกษาอบรมนั้น ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

๑๖.๒ มาตรา ๓๒๔ ผู้ใดโดยเหตุที่ตนมีตำแหน่งหน้าที่ วิชาชีพหรืออาชีพอันเป็นที่ไว้วางใจ ล่วงรู้หรือได้มาซึ่งความลับของผู้อื่นเกี่ยวกับอุตสาหกรรม การค้นพบ หรือการนิมิตในวิทยาศาสตร์ เปิดเผยหรือใช้ความลับนั้นเพื่อประโยชน์ตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๗. มีการฟ้องคดีต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง หรือการร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินหรือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเกี่ยวกับกฎหมายนี้กี่เรื่องและในประเด็นใด

ไม่มี

๑๘. การใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ และโทษอาญาในกฎหมายนี้ (ถ้ามี) ยังมีความเหมาะสมอยู่หรือไม่ อย่างไร

๑๘.๑ การใช้ระบบอนุญาตและดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

ไม่มีการใช้ระบบอนุญาตและดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

๑๘.๒ ความเหมาะสมของระบบคณะกรรมการ

เนื่องจากคณะกรรมการความลับทางการค้ามีหน้าที่ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการในการคุ้มครองความลับทางการค้าและนโยบายเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับความลับทางการค้าตลอดจนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท จึงมีความจำเป็นที่จะต้องคงไว้ซึ่งระบบคณะกรรมการ

๑๘.๓ ความเหมาะสมของบทกำหนดโทษทางอาญา

มีการกำหนดโทษทางอาญาสำหรับผู้ที่กระทำการละเมิดสิทธิในความลับทางการค้าของผู้อื่น เช่น การเอาไปหรือนำเอาข้อมูลซึ่งเป็นความลับทางการค้ามาเปิดเผยต่อสาธารณชนโดยมิได้รับความยินยอมจากผู้ควบคุมความลับการกระทำดังกล่าวอาจทำให้เกิดความเสียหายต่อการดำเนินธุรกิจอย่างมาก เนื่องจากความลับทางการค้ามีความสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจและมีมูลค่าสูง ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดโทษทางอาญาเพื่อให้ผู้ที่กระทำความผิดมีความเกรงกลัวต่อความผิด

ส่วนที่ ๔

ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๑๙. การรับฟังความคิดเห็น

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยถูกต้องตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ของแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายแล้ว โดยวิธีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องผ่านหน้าเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (law.go.th) และหน้าเว็บไซต์ของกรมทรัพย์สินทางปัญญา (www.ipthailand.go.th) ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๗ รวมเป็นระยะเวลา ๓๑ วัน

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยวิธีอื่นนอกจากผ่านระบบกลาง (หากมี โดยระบุทุกวิธี) มีหนังสือสอบถามความคิดเห็นส่งไปยังหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน พร้อมทั้งได้จัดประชุมประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๗ ณ สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

ผู้เกี่ยวข้องมีความเห็นเกี่ยวกับกฎหมายนี้หรือผลกระทบของกฎหมายนี้อย่างไร

(๑) สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย				
ข้อ	ประเด็นคำถาม	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดงความคิดเห็น
๑	ท่านเห็นว่าปัจจุบันยังจำเป็นต้องมีพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อยู่หรือไม่	๑๑ (๙๑%)	๐ (๐%)	๑ (๘%)
๒	มีบทบัญญัติมาตราใดของพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ท่านเห็นว่าสมควรยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติม	๑๑ (๙๑%)	๐ (๐%)	๑ (๘%)
๓	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าการคุ้มครองความลับทางการค้ายังมีความจำเป็นและมีประโยชน์	๑๒ (๑๐๐%)	๐ (๐%)	๐ (๐%)
๔	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า บทนิยามความลับทางการค้ามีความเหมาะสม	๙ (๗๕%)	๓ (๒๕%)	๐ (๐%)
๕	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ข้อยกเว้นการละเมิดสิทธิในความลับทางการค้า ตามมาตรา ๗ มีความครอบคลุมชัดเจน	๘ (๖๖%)	๓ (๒๕%)	๑ (๘%)
๖	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าการดูแลรักษาความลับทางการค้ายังมีความจำเป็นและเหมาะสม	๑๑ (๙๑%)	๐ (๐%)	๑ (๘%)
๗	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า คณะกรรมการความลับทางการค้ามีความจำเป็นและมีหน้าที่และอำนาจที่เหมาะสม	๙ (๗๕%)	๒ (๑๖%)	๑ (๘%)
๘	ท่านเห็นว่า การลงโทษการละเมิดสิทธิในความลับทางการค้าและฐานความผิดและโทษในหมวด ๖ มีความชัดเจนและเหมาะสมหรือไม่	๘ (๖๖%)	๔ (๓๓%)	๐ (๐%)

(๒) ความคิดเห็นและข้อสังเกตที่ได้รับ

๒.๑ ท่านเห็นว่าปัจจุบันยังจำเป็นต้องมีพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อยู่หรือไม่

- จำเป็น ด้วยเหตุผล ดังนี้

๑) เพื่อให้การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศไทยมีความครอบคลุมและสอดคล้องตาม TRIPS Agreement

๒) แม้ในระบบกฎหมายไทยจะมีการคุ้มครองสิทธิในข้อมูลที่เป็นความลับและมีบทกำหนดโทษต่อผู้กระทำความผิดไว้ในประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๒๓ หรือมาตรา ๓๒๔ แต่บทบัญญัติดังกล่าวมีการคุ้มครองสิทธิค่อนข้างจำกัด โดยกำหนดบทลงโทษเฉพาะบุคคลบางอาชีพที่เข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นได้เท่านั้น

๓) ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐ ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับความลับทางละเมิด แต่บทบัญญัติดังกล่าวมีลักษณะที่ค่อนข้างกว้าง อาจส่งผลให้การตีความได้ว่าข้อมูลใดๆ ย่อมได้รับความคุ้มครองแบบข้อมูลอันเป็นความลับทางการค้าได้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจและไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน

๑) ร่วมให้ความคิดเห็นโดย สำนักงานกฎหมายไม่ระบุชื่อ และ Wong Vorravitwattana บริษัทลิลิกีแอนด์กิบบิ้นส์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด

เพราะข้อมูลเหล่านั้นสามารถค้นหาและเข้าถึงได้จากหลายแห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่มีการพัฒนาระบบปัญญาประดิษฐ์ (Generative AI) ซึ่งทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ดังนั้น การให้ความคุ้มครองสิทธิแก่ข้อมูลทั้งหลายโดยไม่มีการกำหนดขอบเขตจึงไม่สามารถกระทำได้

๔) การปรับใช้กฎหมายทั่วไปกรณีที่มีการกระทำที่กระทบต่อข้อมูลอันเป็นความลับทางการค้า ซึ่งศาลได้มีการพิจารณาว่าข้อมูลเป็นสิ่งที่ไม่มีรูปร่างจึงไม่มีสถานะเป็นทรัพย์สิน ดังนั้น การขโมยข้อมูลจึงไม่ใช่การลักทรัพย์ (คำพิพากษาฎีกาที่ ๕๑๖๑/๒๕๕๗) ซึ่งหากไม่มีพระราชบัญญัติความลับทางการค้าคุ้มครองสิทธิในตัวข้อมูลและกำหนดโทษของการกระทำความผิดในลักษณะดังกล่าวจะทำให้เกิดช่องว่างทางกฎหมายซึ่งอาจทำให้เกิดความไม่สงบในสังคม ดังนั้น พระราชบัญญัติความลับทางการค้าจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในยุคปัญญาประดิษฐ์ (Generative AI) แต่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีและสภาพแวดล้อมของสังคมในปัจจุบัน

๒.๒ มีบทบัญญัติมาตราใดของพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๕๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ท่านเห็นว่าสมควรยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติม

- เห็นควรยกเลิก มาตรา ๒๖

- เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษใหม่ทั้งหมด

- เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗ (๓) และ (๔) ซึ่งกำหนดข้อยกเว้นสำหรับการค้นพบโดยอิสระและการทำวิศวกรรมย้อนกลับตามลำดับ ซึ่งทำให้การค้นพบความลับทางการค้าของผู้อื่นไม่ถือเป็นการละเมิดสิทธิในความลับทางการค้าของเจ้าของความลับทางการค้า แต่กฎหมายไม่ได้กำหนดกรณีที่มีการค้นพบความลับทางการค้าเดียวกันหลายคนด้วยตนเองและโดยสุจริตว่าผู้ใดจะมีสิทธิดีกว่าหรือจะได้รับสิทธิในความลับทางการค้าเท่ากันอย่างไร เนื่องจากสิทธิในความลับทางการค้าของผู้ค้นพบอาจทับซ้อนกันและการคุ้มครองความลับทางการค้าไม่ได้กำหนดให้นำข้อมูลมาจดทะเบียนเพื่อให้ได้รับความคุ้มครอง การนำสืบเพื่อพิจารณาสหสิทธิที่ดีกว่าในความคุ้มครองความลับทางการค้าระหว่างบุคคลจึงมีความละเอียดอ่อนเป็นอย่างมากจึงต้องมีการปรับแก้บทบัญญัติของกฎหมายเพื่อให้ครอบคลุมประเด็นนี้โดยกำหนดสิทธิของบุคคลอย่างชัดเจนในการแก้ไขประเด็นนี้โดยเปรียบเทียบกับบทบัญญัติของพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งให้ความคุ้มครองงานของผู้สร้างสรรค์ทันทีโดยไม่ต้องจดทะเบียนและกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาสหสิทธิที่ทับซ้อนของผู้ค้นพบความลับทางการค้าผ่านการค้นพบโดยอิสระหรือการทำวิศวกรรมย้อนกลับเพิ่มเติม

- เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมโดยการเพิ่มผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขในคณะกรรมการความลับทางการค้า เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้รักษาการอยู่ด้วย

- เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๑ เพื่อให้คณะกรรมการความลับทางการค้ามีอำนาจในการประกาศกำหนดข้อปฏิบัติในการคุ้มครองความลับทางการค้าเป็นแนวทางให้เจ้าของความลับทางการค้าหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องปฏิบัติ และเสนอแนะให้มีความทบทวนกฎหมายตามระยะเวลาที่กำหนด

- เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษทางอาญาภายใต้พระราชบัญญัติความลับทางการค้าซึ่งมีข้อจำกัดเกี่ยวกับการกระทำความผิดต่อข้อมูลซึ่งเป็นความลับทางการค้าหลายประการ ดังนี้

๑. ไม่มีบทกำหนดโทษทางอาญาสำหรับการกระทำหรือเอาไปซึ่งข้อมูลอันเป็นความลับทางการค้า เนื่องจากพระราชบัญญัติความลับทางการค้าจำกัดขอบเขตของการกระทำซึ่งจะเป็นความลับทางการค้าคือการกระทำในลักษณะเป็นการเปิดเผยความลับทางการค้าของผู้อื่นเท่านั้นและต้องทำให้ความลับทางการค้านั้นสิ้นสภาพการเป็นความลับทางการค้า เมื่อพิจารณาพร้อมกับแนวทางการตีความของผู้บังคับใช้กฎหมายว่าการขโมยข้อมูลไม่ถือเป็นการลักทรัพย์ (คำพิพากษาฎีกาที่ ๕๑๖๑/๒๕๕๗) ทำให้เกิดช่องว่างทางกฎหมาย เนื่องจากผู้ที่เอาไป

ซึ่งข้อมูลหรือใช้ข้อมูลดังกล่าวโดยที่ตนไม่ใช่เจ้าของหรือเป็นผู้ควบคุมความลับทางการค้ำนั้นสามารถกระทำได้ โดยที่เป็นการกระทำในลักษณะเช่นเดียวกับการลักทรัพย์หรือยักยอกทรัพย์ทั่วไป

๒. เจตนาพิเศษซึ่งกำหนดไว้ในบทบัญญัตินี้ไม่สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นและเป็นภาระแก่ผู้ที่ได้รับความเสียหาย เนื่องจากภายใต้มาตรา ๓๓ ปรากฏเงื่อนไขว่าการกระทำดังกล่าวจะต้องมีเจตนาพิเศษ “โดยเจตนาถ่วงถ่วงให้ผู้ควบคุมความลับทางการค้ำได้รับความเสียหายในการประกอบธุรกิจ” ซึ่งคำว่า “เจตนาถ่วงถ่วง” เป็นถ้อยคำที่ก่อให้เกิดภาระในการนำสืบของผู้ที่เสียหายและไม่สอดคล้องกับทางปฏิบัติ เพราะผู้ที่ได้ไปซึ่งความลับทางการค้ำย่อมนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือการดำเนินธุรกิจของตน การจะขโมยข้อมูลอันเป็นความลับทางการค้ำเพื่อเปิดเผยย่อมเป็นไปได้น้อย

- เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๓ โดยเพิ่มการกระทำที่เกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติโดยนำหลักกฎหมายต่างประเทศมาพิจารณาและปรับใช้อย่างเหมาะสม เช่น

“18 U.S. Code 1832 - Theft of trade secrets

(a) Whoever, with intent to convert a trade secret, that is related to a product or service used in or intended for use in interstate or foreign commerce, to the economic benefit of anyone other than the owner thereof, and intending or knowing that the offense will, injure any owner of that trade secret, knowingly—

- 1) steals, or without authorization appropriates, takes, carries away, or conceals, or by fraud, artifice, or deception obtains such information;
- 2) without authorization copies, duplicates, sketches, draws, photographs, downloads, uploads, alters, destroys, photocopies, replicates, transmits, delivers, sends, mails, communicates, or conveys such information;
- 3) receives, buys, or possesses such information, knowing the same to have been stolen or appropriated, obtained, or converted without authorization;
- 4) attempts to commit any offense described in paragraphs (1) through (3); or
- 5) conspires with one or more other persons to commit any offense described in paragraphs (1) through (3), and one or more of such persons do any act to effect the object of the conspiracy,”

เสนอให้แก้ไขมาตรา ๓๓ ดังนี้

“ผู้ใดเปิดเผย เอาไป หรือใช้ซึ่งความลับทางการค้ำของผู้อื่น เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่นให้เป็นที่ลี้ภัยโดยทั่วไปในประการที่ทำให้ความลับทางการค้ำนั้นสิ้นสภาพการเป็นความลับทางการค้ำโดยเจตนาถ่วงถ่วงอันทำให้ผู้ควบคุมความลับทางการค้ำได้รับความเสียหายในการประกอบธุรกิจ ไม่ว่าจะกระทำโดยการโฆษณาด้วยเอกสารการกระจายเสียง หรือการแพร่ภาพ หรือการเปิดเผยด้วยวิธีอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

- เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๐ เป็น “ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา”

๒.๓ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าการคุ้มครองความลับทางการค้ายังมีความจำเป็นและมีประโยชน์

- เห็นด้วย แต่ควรปรับปรุงกฎหมายใหม่ให้สอดคล้องกับกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาฉบับอื่น
- เห็นด้วย เพื่อให้การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศไทยมีความครอบคลุมและสอดคล้องกับ TRIPS Agreement โดยกำหนดให้มีขอบเขตคุ้มครองและเงื่อนไขยกเว้นความคุ้มครองที่ชัดเจน และเพื่อสร้างความสมดุลทางเศรษฐกิจระหว่างประโยชน์ของเจ้าของความลับทางการค้าและประโยชน์ของสาธารณชน
- เห็นด้วย ถึงแม้ว่าระบบกฎหมายประเทศไทยจะมีการคุ้มครองสิทธิในข้อมูลที่เป็นความลับและมีบทกำหนดโทษต่อผู้กระทำความผิดไว้ในประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๒๓ หรือมาตรา ๓๒๔ แต่บทบัญญัติดังกล่าวมีการคุ้มครองสิทธิค่อนข้างจำกัด เนื่องจากได้กำหนดบทลงโทษเฉพาะบุคคลบางอาชีพที่เข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นได้เท่านั้น และแม้ว่าจะมีการกำหนดความรับผิดทางละเมิดไว้ในมาตรา ๔๒๐ ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่บทบัญญัติดังกล่าวมีลักษณะที่ค่อนข้างกว้าง อาจส่งผลให้เกิดการตีความได้ว่าข้อมูลใดๆ ย่อมได้รับความคุ้มครองแบบข้อมูลอันเป็นความลับทางการค้าได้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาครัฐกิจและไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน เพราะข้อมูลเหล่านั้นสามารถค้นหาและเข้าถึงได้จากหลายแห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่มีการพัฒนาระบบปัญญาประดิษฐ์ (Generative AI) ซึ่งให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกนั้น ดังนั้น การจะให้ความคุ้มครองสิทธิแก่ข้อมูลทั้งหลายโดยไม่มีการกำหนดขอบเขตไว้ย่อมไม่สามารถกระทำได้อีกทั้ง การนำกฎหมายทั่วไปมาปรับใช้กรณีที่มีการกระทำที่กระทบต่อข้อมูลอันเป็นความลับทางการค้าได้ แต่มีคำพินิจพิจารณาว่าข้อมูลเป็นสิ่งไม่มีรูปร่างจึงไม่มีสถานะเป็นทรัพย์สิน การขโมยข้อมูลจึงไม่ใช่การลักทรัพย์ (คำพิพากษาฎีกาที่ ๕๑๖๑/๒๕๕๗) ซึ่งหากไม่มีพระราชบัญญัติความลับทางการค้าคุ้มครองสิทธิในตัวข้อมูลและกำหนดโทษ การกระทำความผิดในลักษณะดังกล่าวย่อมเป็นช่องว่างทางกฎหมายอันก่อให้เกิดความไม่สงบในสังคม ดังนั้น พระราชบัญญัติความลับทางการค้าจึงมีความจำเป็นโดยเฉพาะในยุคปัญญาประดิษฐ์แต่ต้องมีการแก้ไขให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีและสภาพแวดล้อมของสังคมปัจจุบัน

๒.๔ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า บทนิยามความลับทางการค้ามีความเหมาะสม

- เห็นด้วย เนื่องจากสอดคล้องกับ Article ๓๙.๒ ของ TRIPs Agreement ซึ่งเป็นความลับที่ไม่รู้จักโดยทั่วไปมีมูลค่าทางเศรษฐกิจ และมีมาตรการรักษาความลับที่เหมาะสม เพื่อให้การตีความประเภทข้อมูลความลับทางการค้ามีความยืดหยุ่นและเหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจหรือสังคม ซึ่งอาจมีการแก้ไขพระราชบัญญัติความลับทางการค้าโดยการเพิ่มเงื่อนไขเพื่อกำหนดลักษณะของความลับทางการค้าหรือเงื่อนไขยกเว้นเพิ่มเติมและตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและกำหนดหน่วยงานรัฐเพื่อกำกับดูแล (อ้างอิงจาก มาตรา ๒๓ พ.ร.บ.ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๕๔)

- ไม่เห็นด้วย เนื่องจากพระราชบัญญัติความลับทางการค้ายังมีความคลุมเครือ

- ไม่เห็นด้วย โดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑) ควรแก้บทบัญญัติที่ว่าความลับทางการค้าหมายถึง “ข้อมูลการค้าซึ่งยังไม่รู้จักกันโดยทั่วไปหรือยังเข้าถึงไม่ได้ในหมู่บุคคลซึ่งโดยปกติแล้วต้องเกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าว” ให้มีความชัดเจนมากขึ้น เนื่องจากความไม่แน่ชัดของคำจำกัดความข้างต้นอาจก่อให้เกิดความเห็นต่างของนักกฎหมายว่าความลับทางการค้าไม่สามารถเป็นที่รู้จักโดยบุคคลกลุ่มใด โดยกลุ่มหนึ่งอาจมองว่าความลับทางการค้าควรที่จะเป็นข้อมูลการค้าที่ไม่ทราบโดยบุคคลทั่วไปและอีกกลุ่มหนึ่งอาจมองว่าเป็นข้อมูลที่ยังไม่ทราบโดยกลุ่มบุคคลที่โดยปกติมีความเกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าว ซึ่งความเห็นทั้งสองมีความแตกต่างกันเชิง ส่งผลกระทบต่อความไม่แน่นอนในการตีความและการตีความตามข้อความของข้อตกลงทริปส์ ข้อ ๓๙.๒ (a) ว่าด้วยการคุ้มครองสารสนเทศที่ไม่เปิดเผยซึ่งพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๓ ได้แก้ไขตามบทกำหนดมาตรฐานดังกล่าว ซึ่งข้อตกลงทริปส์มีจุดประสงค์ให้ข้อมูลทางการค้านั้นยังไม่เป็นที่รู้จักทั่วไปโดยหมู่บุคคลที่โดยปกติมีความเกี่ยวข้องกับดังกล่าว

หรือไม่สามารถเข้าถึงได้โดยกลุ่มบุคคลเดียวกัน ดังนั้น ควรมีการแก้ไขการใช้คำของมาตรา ๓ เพื่อแก้ไขปัญหาความแตกต่างในการตีความนี้ นอกจากนี้ อาจมีการแก้ไขขอบเขต “หมู่บุคคลซึ่งโดยปกติแล้วต้องเกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าว” ให้ชัดเจนเพื่ออำนวยความสะดวกในการตีความ ซึ่งนักกฎหมายบางกลุ่มมีความเห็นว่าเป็นกลุ่มโดยกว้างที่มีความเกี่ยวข้องกับวงการ เช่น ในการผลิต ซื่อขาย หรือแม้แต่ผู้บริโภคและบางกลุ่มมีความเห็นว่าเป็นกลุ่มผู้ประกอบการค้าที่มีลักษณะเดียวกันหรือเป็นคู่แข่งทางการค้า

๒) ในส่วนสุดท้ายของความลับทางการค้าต้องเป็นข้อมูลทางการค้า “ที่ผู้ควบคุมความลับทางการค้าได้ใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อรักษาไว้เป็นความลับ” อาจมีการขยายความถึงมาตรการที่เหมาะสมให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เช่น การเปิดช่องให้อำนาจออกกฎหมายลำดับรองเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าว

- ไม่เห็นด้วย เนื่องจากการบังคับใช้กฎหมายสำหรับการคุ้มครองความลับทางการค้าพบปัญหาหลายประเด็น โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวกับการใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อรักษาไว้ซึ่งความลับนั้น กล่าวคือ มีการนำเกณฑ์เดียวกันมาพิจารณาเกี่ยวกับมาตรการที่เหมาะสมสำหรับการเก็บรักษาความลับทุกรูปแบบ ซึ่งในความเป็นจริง มาตรการที่เหมาะสมในการเก็บรักษาความลับแต่ละรูปแบบย่อมต้องขึ้นอยู่กับรูปแบบและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลความลับนั้น ด้วยเหตุดังกล่าว จึงขอเสนอแก้ไขด้วยบทบัญญัติให้สอดคล้องกับ TRIPs ซึ่งวางหลักไว้ว่า

Section 7: protection of undisclosed information Article 39

2. Natural and legal persons shall have the possibility of preventing information lawfully within their control from being disclosed to, acquired by, or used by others without their consent in a manner contrary to honest commercial practices (10) so long as such information:

(a) is secret in the sense that it is not, as a body or in the precise configuration and assembly of its components, generally known among or readily accessible to persons within the circles that normally deal with the kind of information in question;

(b) has commercial value because it is secret; and

(c) has been subject to reasonable steps under the circumstances, by the person lawfully in control of the information, to keep it secret.

โดยเสนอให้แก้ไขมาตรา ๓ เป็น “ความลับทางการค้า” หมายความว่า “ข้อมูลการค้าซึ่งยังไม่รู้จักกันโดยทั่วไป และยังเข้าถึงไม่ได้ในหมู่บุคคลซึ่งโดยปกติแล้วต้องเกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าว โดยเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เนื่องจากการเป็นความลับและเป็นข้อมูลที่ผู้ควบคุมความลับทางการค้าได้ใช้มาตรการที่เหมาะสมภายใต้สถานการณ์นั้น เพื่อรักษาไว้เป็นความลับ”

๒.๕ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าข้อยกเว้นการละเมิดสิทธิในความลับทางการค้าตามมาตรา ๗ มีความครอบคลุมชัดเจน

- เห็นด้วย เนื่องจากสอดคล้องกับ Article ๓๙.๓ ของ TRIPs Agreement เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะและไม่ก่อให้เกิดการแข่งขันทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม

- ไม่เห็นด้วย เนื่องจากการวิศวกรรมย้อนกลับ พบว่า การได้รับการยกเว้นภายใต้มาตรา ๗ (๔) โดยการทำวิศวกรรมย้อนกลับกับผลิตภัณฑ์จะต้องทำกับผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่รู้จักกันทั่วไป การที่กฎหมายให้ความคุ้มครองความลับทางการค้าแตกต่างกัน โดยขึ้นอยู่กับการเป็นที่รู้จักอาจก่อให้เกิดความไม่เสมอภาคในการให้ความคุ้มครองสิทธิของเจ้าของความลับทางการค้า แม้ว่าผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่รู้จักในวงกว้างจะก่อให้เกิดประโยชน์ทางการค้ามากกว่า

ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป แต่อาจทำให้เจ้าของความลับทางการค้าต้องรับความเสี่ยงที่เกิดจากการถูกค้นพบความลับและเปิดเผยโดยบุคคลอื่น อีกทั้ง การนำสืบและตัดสินว่าผลิตภัณฑ์ใดเป็นผลิตภัณฑ์เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปอาจทำได้ยากในเชิงปฏิบัติ โดยเฉพาะเมื่อตลาดของผลิตภัณฑ์แต่ละชั้นมีความแตกต่างกัน การตัดสินว่าผลิตภัณฑ์ใดเป็นที่รู้จักหรือไม่จึงมีผลกระทบในสาระสำคัญต่อสิทธิในความลับทางการค้าอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อสิทธิของเจ้าของผลิตภัณฑ์

- ไม่เห็นด้วย เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลซึ่งเป็นความลับทางการค้าตามมาตรา ๗(๑) หากผู้เปิดเผยรู้ว่าสิ่งที่เปิดเผยเป็นความลับทางการค้าและได้เปิดเผยโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของความลับทางการค้าควรเป็นความผิดและการทำวิศวกรรมย้อนกลับตามมาตรา ๗ (๔) หากผู้ทำวิศวกรรมย้อนกลับทราบว่าเป็นความลับทางการค้าและเปิดเผยความลับทางการค้านั้นควรเป็นความผิด

- ไม่เห็นด้วย เนื่องจากการพัฒนาทางเทคโนโลยีระบบปัญญาประดิษฐ์ (Generative AI) มีความรวดเร็วซึ่งส่งผลให้สามารถเข้าถึงและค้นหาข้อมูลต่างๆ ได้จากหลายที่มา การเข้าถึงข้อมูลบางส่วนอาจไม่ได้มาจากนิติกรรม แต่มาจากการละเมิดความลับทางการค้าตามมาตรา ๖ วรรคสองการกระทำที่มีลักษณะขัดต่อแนวทางปฏิบัติในเชิงพาณิชย์อาจรวมถึงใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นๆ ซึ่งทำให้เกิดช่องว่างในการตีความทางกฎหมาย จึงเสนอให้ปรับแก้ไขโดยการให้ข้อมูลซึ่งได้มาโดยวิธีการอื่นรวมถึงการได้มาผ่านทางระบบปัญญาประดิษฐ์ (Generative AI) เข้าช้อยกเว้นทางกฎหมายเช่นเดียวกัน จึงขอเสนอให้แก้ไขมาตรา ๖ วรรคสองดังนี้ “การเปิดเผยหรือใช้ซึ่งความลับทางการค้าโดยบุคคลที่ได้ความลับทางการค้านั้นมาโดย ทางนิติกรรม โดยไม่รู้หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่าความลับทางการค้านั้น คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งหรืออิเล็กทรอนิกส์ได้มาโดยการละเมิดสิทธิในความลับทางการค้าของบุคคลอื่น”

๒.๖ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าการดูแลรักษาความลับทางการค้ายังมีความจำเป็นและเหมาะสม

- เห็นด้วย เพื่อให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศไทยมีความครอบคลุมและสอดคล้องตาม TRIPs Agreement และเพื่อให้เจ้าของความลับทางการค้าต้องมีมาตรการรักษาสถานภาพความลับทางการค้าให้เป็นความลับ

๒.๗ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าคณะกรรมการความลับทางการค้ามีความจำเป็นและมีหน้าที่และอำนาจที่เหมาะสม

- ไม่เห็นด้วย โดยอาจพิจารณาเพิ่มอำนาจหน้าที่ให้คณะกรรมการความลับทางการค้า ดังนี้

๑. เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการตรา หรือปรับปรุงกฎหมายหรือกฎที่ใช้บังคับอยู่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมความลับทางการค้า

๒. ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การให้ความควบคุมความลับทางการค้าที่ส่งหรือโอนไปยังต่างประเทศ

๓. ประกาศกำหนดข้อปฏิบัติในการควบคุมความลับทางการค้า เป็นแนวทางให้ผู้ควบคุมความลับทางการค้าปฏิบัติ

- ไม่เห็นด้วย เพื่อให้พระราชบัญญัติความลับทางการค้ามีความชัดเจนและเป็นประโยชน์ในการตีความ โดยอาจแก้ไขพระราชบัญญัติความลับทางการค้าให้มีความยืดหยุ่นและเหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจหรือสังคมในปัจจุบัน และให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิ่มเติมในการประกาศกำหนดข้อปฏิบัติในการคุ้มครองความลับทางการค้า เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติของเจ้าของความลับทางการค้าหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และมีการทบทวนกฎหมายตามระยะเวลาที่กำหนด (อ้างอิงจาก มาตรา ๑๖ (๖) และมาตรา ๑๖ (๘) พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒)

๒.๘ ท่านเห็นว่าการลงโทษการละเมิดสิทธิในความลับทางการค้าและฐานความผิดและโทษในหมวด ๖ มีความชัดเจนและเหมาะสมหรือไม่

- เห็นด้วย เนื่องจากความผิดทางอาญาตามพระราชบัญญัติความลับทางการค้าต้องประกอบด้วยเงื่อนไขเจตนาพิเศษ (มาตรา ๓๓) หรือมีหน้าที่พิเศษตามกฎหมาย (มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕) การจงใจละเมิดกฎหมายโดยมีเจตนาพิเศษหรือมีหน้าที่พิเศษจึงต้องมีโทษทางอาญาเพื่อป้องปรามไม่ให้บุคคลใดละเมิด โดยอาจพิจารณาเพิ่มอัตราโทษทางอาญาให้มากขึ้นและแบ่งค่าปรับให้แก่โจทก์โดยมีต่อการพิสูจน์ (ในลักษณะเดียวกับมาตรา ๗๖ พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗) อีกทั้ง ต้องไม่ตัดสิทธิทางแพ่งในการดำเนินคดีของเจ้าของเครื่องหมายการค้าและอาจพิจารณาเพิ่มโทษปรับให้มากขึ้น โดยการเพิ่มบทบัญญัติเพื่อให้ศาลมีดุลพินิจในการกำหนดค่าสินไหมทดแทน (ในลักษณะเดียวกับมาตรา ๗๘ พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒)

- ไม่เห็นด้วย โดยเห็นควรให้เพิ่มโทษให้หนักขึ้น

- ไม่เห็นด้วย เนื่องจากความลับทางการค้ามีมูลค่าสูงและมี Range ความเสียหายที่กว้าง ดังนั้น ควรใช้การลงโทษแบบ Punitive Damage หรือ แบบ Day Fine ในการกำหนดความผิด

- ไม่เห็นด้วย โดยเสนอให้เพิ่มความผิดฐานสนับสนุนให้เกิดกระทำความผิดเพิ่มเติม

- ไม่เห็นด้วย โดยมีเหตุผล ดังนี้

๑) ไม่มีบทกำหนดโทษทางอาญาสำหรับการกระทำเอาไปหรือใช้ซึ่งข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้าเนื่องจากพระราชบัญญัติความลับทางการค้าได้จำกัดขอบเขตของการกระทำซึ่งจะเป็นความลับผิดทางการค้าไว้ในลักษณะเป็นการเปิดเผยความลับทางการค้าของผู้อื่นเท่านั้นและการกระทำดังกล่าวยังต้องทำให้ความลับทางการค้าสิ้นสภาพในการเป็นความลับทางการค้า เมื่อพิจารณาร่วมกับแนวทางการตีความของผู้บังคับใช้กฎหมายว่าการขโมยข้อมูลย่อมไม่อาจเป็นการลักทรัพย์ได้ (ตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๑๖๑/๒๕๔๗) อาจทำให้เกิดช่องว่างทางกฎหมายโดยผู้ที่เอาไป ซึ่งข้อมูลหรือใช้ข้อมูลดังกล่าวโดยไม่ใช่เจ้าของหรือเป็นผู้ควบคุมความลับทางการค้านั้นย่อมสามารถกระทำได้โดยที่เป็นการกระทำในลักษณะเดียวกันกับการลักทรัพย์หรือยักยอกทรัพย์ทั่วไปแต่กับไม่มีบทลงโทษในทางอาญาแก่ผู้กระทำ

๒) เจตนาพิเศษซึ่งกำหนดไว้ในบทบัญญัตินั้นไม่สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นและเป็นภาระแก่ผู้ที่ได้รับความเสียหาย และภายใต้มาตรา ๓๓ ยังปรากฏเงื่อนไขการกระทำดังกล่าวจะต้องมีเจตนาพิเศษ กล่าวคือ “โดยเจตนากลั่นแกล้งให้ผู้ควบคุมความลับทางการค้าได้รับความเสียหายในการประกอบธุรกิจ” ซึ่งคำว่า “เจตนา กลั่นแกล้ง” เป็นถ้อยคำที่ก่อให้เกิดความยุ่งยากในการนำสืบของผู้ที่เสียหายและไม่สอดคล้องกับทางปฏิบัติเพราะโดยปกติผู้ที่ได้ไปซึ่งความลับทางการค้าย่อมนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือการดำเนินธุรกิจของตนเองที่จะมีบุคคลใดเอาความลับทางการค้าของผู้อื่นเพื่อไปเปิดเผยให้บุคคลทั่วไปจึงเป็นไปได้น้อย

๒.๙ ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ

- พระราชบัญญัติความลับทางการค้ามีความเหมาะสมแล้ว

- เห็นควรปรับปรุงกฎหมายความลับทางการค้าเพื่อให้ทันสถานการณ์โลกในปัจจุบัน

- สำนักงานฯ เห็นว่า เพื่อให้การตีความประเภทข้อมูลความลับทางการค้ามีความยืดหยุ่นและเหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจหรือสังคม อาจมีการแก้ไขพระราชบัญญัติความลับทางการค้า โดยการเพิ่มเงื่อนไขเพื่อกำหนดลักษณะของความลับทางการค้าหรือเงื่อนไขยกเว้นเพิ่มเติม โดยอาจให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและกำหนดหน่วยงานรัฐเพื่อมากำกับดูแล (อ้างอิงจาก มาตรา ๒๓ พ.ร.บ.ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔)

ผู้เกี่ยวข้องมีความเห็นเกี่ยวกับกฎหมายนี้หรือผลกระทบของกฎหมายนี้อย่างไร
ผู้เกี่ยวข้องมีความเห็นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติความลับทางการค้า ดังต่อไปนี้

๑. ความจำเป็นต้องมีพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมยังมีความจำเป็นแม้ว่าระบบกฎหมายไทยจะมีการให้ความคุ้มครองสิทธิในข้อมูลที่เป็นความลับและบทกำหนดโทษแต่การบังคับใช้ยังมีข้อจำกัด เพราะบังคับใช้เฉพาะบางกลุ่มอาชีพที่เข้าถึงความลับนั้นได้เท่านั้น และการนำหลักกฎหมายทั่วไปมาบังคับใช้กับข้อมูลที่เป็นความลับย่อมมีผลกระทบต่อเสรีภาพการตีความเพราะว่าข้อมูลมิใช่ทรัพย์สิน การจะบังคับใช้ตามหลักกฎหมายทั่วไปอาจทำให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดี ดังนั้น พระราชบัญญัติความลับทางการค้าจึงยังมีความจำเป็นเพื่อให้ข้อมูลซึ่งเป็นความลับได้รับการคุ้มครองอย่างครอบคลุมและสอดคล้องกับความตกลงทริปส์ (TRIPS Agreement) แต่ควรมีการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้มีการคุ้มครองมิชอบเขตการใช้บังคับที่ชัดเจน ครอบคลุม และเป็นปัจจุบัน เพื่อเป็นแนวทางและมาตรฐานในการเก็บรักษาความลับทางการค้าและสร้างสมดุลทางเศรษฐกิจระหว่างเจ้าของความลับทางการค้าและประโยชน์ของสาธารณชน และสอดคล้องกับกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาอื่น

๒. พระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกในเรื่องดังต่อไปนี้

จากการรับฟังความคิดเห็นมีการเสนอให้แก้ไขในประเด็น ดังต่อไปนี้

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ

๑) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษโดยให้มีการกำหนดค่าเสียหายเชิงลงโทษ (Punitive Damage) หรือค่าปรับรายได้ (Day Fine)

๒) เพิ่มฐานความผิดแก่ผู้สนับสนุนการกระทำความผิด

๓) ควรกำหนดให้การเปิดเผยตามมาตรา ๗ (๑) เป็นความผิดหากผู้เปิดเผยรู้ว่าสิ่งที่เปิดเผยเป็นความลับทางการค้าและเปิดเผยโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของความลับ และการทำวิศวกรรมย้อนกลับตามมาตรา ๗ (๔) เป็นความผิดหากผู้ทำวิศวกรรมย้อนกลับทราบว่าเป็นความลับทางการค้าและได้ทำการเปิดเผย

๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ (๓) และ (๔) ในประเด็นของการทำวิศวกรรมย้อนกลับ เนื่องจากสิทธิในความลับทางการค้าของผู้ค้นพบอาจซ้อนทับกัน และเมื่อการคุ้มครองความลับทางการค้าไม่มีข้อกำหนดว่าต้องนำมาจดทะเบียนเพื่อให้ได้รับความคุ้มครอง การนำสืบเพื่อพิจารณาสิทธิที่ดีกว่าในความคุ้มครองความลับทางการค้าระหว่างบุคคลจึงมีความละเอียดอ่อน จึงควรมีการปรับแก้บทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อให้ครอบคลุมประเด็นนี้ โดยกำหนดสิทธิของบุคคลอย่างชัดเจน อาจทำการเปรียบเทียบกับบทบัญญัติของพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ให้ความคุ้มครองงานของผู้สร้างสรรค์ทันทีโดยไม่ต้องจดทะเบียน ซึ่งมีความคล้ายกับการคุ้มครองความลับทางการค้า และอาจกำหนดเกณฑ์การพิจารณาสิทธิที่ทับซ้อนของผู้ค้นพบความลับทางการค้าผ่านการค้นพบอิสระหรือการทำวิศวกรรมย้อนหลังเพิ่มเติม

๑) บทนิยามในมาตรา ๓ ดังนี้ “ความลับทางการค้า” หมายความว่า “ข้อมูลการค้าซึ่งยังไม่รู้จักโดยทั่วไปและยังเข้าถึงไม่ได้ในหมู่บุคคลซึ่งโดยปกติแล้วต้องเกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าว โดยเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เนื่องจากการเป็นความลับ และเป็นข้อมูลที่ถูกควบคุมความลับทางการค้าได้ใช้มาตรการที่เหมาะสมภายใต้สถานการณ์นั้นเพื่อรักษาไว้เป็นความลับ”

๒) แก้ไขนิยามข้อมูลความลับทางการค้าให้จำกัดเฉพาะข้อมูลทางการค้าที่ยังไม่ได้เป็นที่รู้จักทั่วไปโดยหมู่บุคคลที่โดยปกติมีความเกี่ยวข้องดังกล่าวหรือไม่สามารถเข้าถึงได้โดยหมู่บุคคลเดียวกัน

๒.๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ เพื่อให้คณะกรรมการความลับทางการค้ามีอำนาจในการประกาศกำหนดข้อปฏิบัติในการคุ้มครองความลับทางการค้าเป็นแนวทางให้เจ้าของความลับทางการค้าหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องปฏิบัติ และเสนอแนะให้มีการทบทวนกฎหมายตามระยะเวลาที่กำหนด

๑) แก้ไขมาตรา ๗ (๑) ซ้อยกเว้นการละเมิดไม่จำกัดเฉพาะการได้มาทางนิติกรรมและรวมถึงกรณีปัญญาประดิษฐ์ซึ่งได้ข้อมูลความลับทางการค้ามาโดยละเมิดสิทธิในความลับทางการค้าของบุคคลอื่น

๒) แก้ไขมาตรา ๗ (๔) ตัดเงื่อนไขการทำวิศวกรรมย้อนกลับในผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่รู้จักทั่วไป

๒.๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓ การเปิดเผยความลับทางการค้าของผู้อื่นในประการที่ทำให้สิ้นสภาพการเป็นความลับทางการค้าโดยมีเจตนากลั่นแกล้งผู้ควบคุมความลับทางการค้า โดยอาจแก้ไขเพิ่มเติมโดยการเพิ่มการกระทำที่เกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติ และนำหลักกฎหมายของต่างประเทศมาปรับใช้เพื่อให้ผู้เสียหายได้รับความคุ้มครองได้รอบด้านมากยิ่งขึ้นโดยให้การละเมิดความลับทางการค้าครอบคลุมถึง “การเอาไป หรือใช้ซึ่งความลับทางการค้าของผู้อื่น” โดยการเพิ่มเจตนาพิเศษและพฤติการณ์ประกอบการกระทำ เพื่อให้ครอบคลุมถึงการกระทำที่เกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติ

๒.๕ ยกเลิกมาตรา ๒๖ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐ ให้เป็น “ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

๒.๖ เสนอให้คณะกรรมการความลับทางการค้ามีผู้แทนจากกระทรวงสาธารณสุข เนื่องจากพระราชบัญญัติความลับทางการค้ามีรัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุขร่วมเป็นผู้รักษาการ

ทั้งนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญาจะรวบรวมประเด็นเหล่านี้ในการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติความลับทางการค้าต่อไป

๒๐. ได้นำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายของกฎหมายฉบับนี้ (ถ้ามี) มาประกอบการพิจารณาด้วยแล้วหรือไม่

ไม่มีการนำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติความลับทางการค้ามาพิจารณาเนื่องจากเป็นการประเมินการครบรอบและไม่มีการเสนอแก้ไขกฎหมาย

๒๑. หน่วยงานได้

๒๑.๑ ออกกฎหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พระราชบัญญัติความลับทางการค้าให้ความคุ้มครองความลับทางการค้าหากเจ้าของความลับทางการค้าปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กฎหมายบัญญัติทันที จึงไม่ต้องมีการออกกฎหรือดำเนินการใดๆ เพื่อให้ประชาชนได้รับความคุ้มครองอีก

๒๑.๒ ดำเนินการอื่นเพื่อปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ดำเนินการเผยแพร่ความรู้เรื่องความลับทางการค้าผ่านเว็บไซต์ กรมทรัพย์สินทางปัญญา (www.ipthailand.go.th) หรือในโอกาสอื่นๆ เช่น การสัมมนา การอบรม หรือ Infographic เป็นต้น

๒๒. ผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๒๒.๑ กฎหมายนี้มีการบังคับใช้หรือไม่ อย่างไร

พระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมตราขึ้นเพื่อให้ความคุ้มครองสิทธิในความลับทางการค้า ดังนั้น พระราชบัญญัติความลับทางการค้านี้จึงใช้บังคับเป็นการทั่วไปกับประชาชนที่มีข้อมูลความลับทางการค้าและได้เก็บรักษาความลับนั้นตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

๒๒.๒ หากมีการบังคับใช้ เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร

หลังจากที่มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติความลับทางการค้า เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้บางส่วนกล่าวคือ พระราชบัญญัติความลับทางการค้ามีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิในข้อมูลซึ่งเป็นความลับทางการค้าเพื่อป้องกันการกระทำที่อาจก่อให้เกิดการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม (Unfair Competition) ซึ่งอาจทำให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวมและการดำเนินธุรกิจได้ และเพื่อให้ความลับทางการค้าได้รับการคุ้มครองอย่างรอบด้านจึงมีการตราพระราชบัญญัติความลับทางการค้าขึ้นมาเพื่อใช้บังคับ

๒๒.๓ ประชาชนมีภาระหรือต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

๑. ประชาชนไม่มีภาระหรือต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายนี้ อย่างไรก็ตามประชาชนต้องไม่กระทำการใดๆที่เป็นการละเมิดสิทธิในความลับทางการค้าของผู้อื่น

๒. หน่วยงานภาครัฐมีภาระด้านงบประมาณในการจัดสรรงบประมาณเพื่อตอบสนองบุคลากรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒๒.๔ เกิดผลที่ไม่ได้คาดคิดหรือไม่พึงประสงค์หรือไม่

ไม่มี

๒๓. กฎหมายนี้คุ้มค่าหรือได้สัดส่วนเมื่อเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของประชาชนและทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พระราชบัญญัติความลับทางการค้ามีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาการละเมิดความลับทางการค้า ซึ่งประชาชนไม่ได้มีภาระหรือต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายฉบับนี้มีเฉพาะหน่วยงานรัฐที่มีภาระในด้านงบประมาณในการจัดสรรเพื่อตอบสนองบุคลากรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินคดี เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ อัยการ ศาล หรือกรมทรัพย์สินทางปัญญา ส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชน ซึ่งมีได้ก่อให้เกิดภาระด้านงบประมาณนอกเหนือจากงบประมาณปกติแต่อย่างใด พระราชบัญญัติความลับทางการค้าจึงมีความคุ้มค่าและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจเมื่อเทียบกับทรัพยากรที่ใช้

๒๔. สมควรยกเลิก แก้ไข ปรับปรุงกฎหมายหรือกฎหรือไม่ อย่างไร

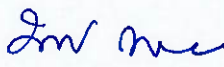
เนื่องจากในสถานการณ์ปัจจุบันเนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงด้านกระบวนการธุรกิจซึ่งมีการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ อย่างกว้างขวาง ดังนั้น พระราชบัญญัติความลับทางการค้าจึงสมควรที่จะปรับปรุงแก้ไข มาตรการ

และบทบัญญัติบางส่วนให้เท่าทันเทคโนโลยี และสามารถปรับใช้ได้จริงในทางปฏิบัติเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งกรมทรัพย์สินทางปัญญาจะรวบรวมประเด็นความคิดเห็นต่างๆ เพื่อประกอบการแก้ไขกฎหมายต่อไป

๒๕. สมควรดำเนินการอื่นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือมีข้อเสนออื่นหรือไม่ อย่างไร

ไม่มี

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ.....

(นางสาวนุสรา กาญจนกุล)

อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

๒๓ มกราคม ๒๕๖๘

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ กรมทรัพย์สินทางปัญญา

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ นางสาวจันจิรา ใจวงศ์ นายพุฒิพัฒน์ จิรัสย์ขำนะ

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๕๑๘๑

อีเมล legaldip09@gmail.com